

Ekteskapet = mann + kvinne

1. BIBELEN. Hele Bibelen er en-tydig på at ekteskapet er et samliv mellom mann og kvinne. Fortellinger og eksempler, symboler og undervisning, Jesu budskap (f.eks. i Bergprekenen og Matteus 19,4-6), apostlenes lære og De 10 bud («Du skal hedre din far og din mor») – alle sier det samme: Ekteskapet består av mann og kvinne.

Ekteskapet er ingen menneskelig oppfinnelse, ingen sosial konstruksjon, men en av Guds grunnleggende skaperordninger. Få ting i Bibelen er klarere enn dette. Derfor er læren om ekteskapet et av de punktene i kristen teologi som har størst tilslutning i den verdensvide kirke. Bare to-tre prosent av verdens kristne tilhører kirkesamfunn som har gjort ekteskapet kjønnsnøytralt.

Ekteskapet som en institusjon for mann og kvinne eksisterte lenge før vi fikk politikere og parlamenter. Dypest sett har derfor verken politikere eller kirkeledere mandat til å omdefinere ekteskapet i sin grunnstruktur.

2. BIOLOGIEN. Kjønnsforskjellene mellom mann og kvinne (kjønnspolari- teten) er ingen tilfeldig egenskap, men en forutsetning for at barn kan fødes. Alle har én mor og én far. Mor-far-barn-relasjonen er derfor unik og vesensforskjellig fra alle andre relasjoner.

Staten fremmer nå en ideologi i barnehager, skoler og samfunn som sier at:

- a) kjønnsforskjellene er uten betydning,
- b) biologisk slektskap er uviktig og
- c) mor eller far kan uten problem byttes ut med en person av motsatt kjønn. To mødre eller to fedre framstilles som like naturlig og bra som mor og far.

Dette radikale samfunnseksperimentet, som oppløser betydningen av biologiske realiteter, vil de fleste kristne kirkesamfunn trolig aldri ønske å legitimere og støtte.

3. BARNET. I Jesu lære og praksis står barneperspektivet sentralt. Det samme er tilfelle i FN's Barnekonvensjon, som sier at ethvert barn har rett til "å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem", så langt det er mulig (Art 7.1. Se også Art 18.1).

Barn blir fratatt sin gudgitte rett til både mor og far når ekteskapet blir gjort kjønnsnøytralt. I den kjønnsnøytrale ideologien er nemlig planlagt farløshet og morløshet en naturlig og nødvendig del.

Det er verken en menneskerett eller etisk høyverdig å legge til rette for planlagt farløshet eller morløshet. Kirker og menigheter kan ikke følge staten i denne barnediskrimineringen. Å la voksnes ønsker og krav veie tyngre enn barns rett til sin egen mor og far er ikke i tråd med Jesu liv og lære. Det strider mot kristen kjærlighet overfor barn. Barneperspektivet må gjennomsyre kirkens lære og praksis.

4. BRYLLUP. Likekjønnet ekteskap handler om *mye* mer enn bryllup, liturgi og seremonier. Hvis et kirkesamfunn innfører likekjønnet ekteskap, betyr det at de må endre hele sin skapelsesteologi om ekteskap og samliv, familie og barn. En ny lære om ekteskapet vil få store ringvirkninger på alle nivåer i kirkens liv, blant annet for undervisningen i søndagsskole og konfirmantbøker, for forkynnelse og sjelesorg. Den nye læren om en av Guds viktigste skaperordninger vil også påvirke samarbeidsklimaet og tilliten internt, lokalt og økumenisk. Det er allerede blitt tydelig både i Norge og internasjonalt.

5. BAGATELLISERINGEN. En del kristne i Norge mener at det er bibelsk forsvarlig å omdefinere ekteskapet og gjøre det kjønnslikegyldig. For få år siden mente de aller fleste det stikk motsatte. Uten ny innsikt eller tunge bibelske argumenter har både biskoper og mange andre foretatt en oppsiktsvekkende snuoperasjon. Med ønske om å komme seksuelle minoriteter i møte og for å tilpasse seg samfunnets nye ekteskapsforståelse, bagatelliserer man sakens alvor. De fleste kristne som støtter en kjønnsnøytral teologi, er for eksempel tause om barnets situasjon og rettigheter i likekjønnede ekteskap.

Hvis den kjønnsnøytrale ideologien vinner fram i kristne kirker og organisasjoner, vil dette på sikt føre til radikale endringer i deres lære om kjønn og seksualitet, ekteskap og familie, foreldreskap og barn. Om kristne ikke tar disse spørsmålene og konsekvensene på dypeste alvor, er det både uansvarlig og ubibelsk.

1. Les teksten høyt og samtale om innholdet, gjerne ett punkt om gangen. Hvilke assosiasjoner, tanker og følelser får dere?

2. Hva er dere enige i, og hva kan det eventuelt være grunn til å problematisere i de forskjellige hovedpunktene?

Spørsmål til samtale

3. Mot slutten av punkt 2 i teksten sies det at statens kjønnsnøytrale ideologi er et "radikalt samfunnseksperiment". Er dere enige i dette? Hvorfor? Hvorfor ikke?

5. Hvilke motargumenter har dere møtt i forhold til de fem punktene på dette arket?

4. Hvilke momenter og argumenter på dette arket synes dere har størst vekt? Opplever dere at ordene i overskriftene kan være god knagger å henge tematikken på?